

Sygn. akt I C 431/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

przewodniczący: SSR Joanna Rezler- Wiśniewska

protokolant: Stażysta Dominika Supera

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017r. w B.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

przeciwko M. J. (1)

o zapłatę

oddala powództwo w całości.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 czerwca 2016r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. - wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie - wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanej M. J. (1) - nakazem zapłaty w postępowaniu elektronicznym upominawczym - kwoty 849,72zł, w tym kwoty 88,90zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 28 maja 2015r. do dnia zapłaty, kwoty 44,46zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 23 lipca 2015r. do dnia zapłaty, kwoty 27,13zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 10 listopada 2015r. do dnia zapłaty, kwoty 600zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 grudnia 2015r. do dnia zapłaty i kwoty 0,33zł oraz zwrotu kosztów procesu.

Powód wskazał w uzasadnieniu pozwu, że dochodzona wierzytelność wynika z umowy z dnia 8 kwietnia 2015r. z tytułu nieuiszczonych opłat abonamentowych za świadczone usług telekomunikacyjne, opłaty za niedotrzymanie warunków promocji oraz za niezwrócenie urządzenia dostępowego. Powód na dochodzoną kwotę wystawił trzy faktury oraz odsetkową. Pozwana nie dotrzymała warunków umowy zaprzestając wnoszenia opłat za usługi, co spowodowało rozwiązanie umowy przed upływem umówionego okresu jej trwania. Z tego tytułu na podstawie art. 57. ust 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne dochodzi kwoty 27,13zł z odsetkami od dnia 1 grudnia 2015r., zgodnie z wezwaniem do zapłaty. Pozwany nie dokonał zwrotu urządzenia dostępowego, co skutkowało naliczeniem kary w wysokości 400zł, którą powód dochodzi z odsetkami od dnia 28 sierpnia 2015r., zgodnie z regulaminem korzystania z usług (...).

/pozew - k. 3 – 5/

Postanowieniem z dnia 5 września 2016r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty. Stwierdził sprzeczność pomiędzy żądaniem pozwu a jego uzasadnieniem w przedmiocie wysokości dochodzonej kwoty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Brzezinach.

/postanowienie – k. 5 verte/

W piśmie z dnia 30 września 2016r. powód złożył pełnomocnictwo oraz dowody w postaci załączników wymienionych w liście dowodów.

/pismo – k. 9 – 45 verte/

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje :

Pozwana nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew ani żadnych wyjaśnień w sprawie, nie wniosowała też o rozpoznanie sprawy pod jej nieobecność. W tych warunkach Sąd orzekł w formie wyroku zaocznego zgodnie z art. 339§ 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c.

W takim przypadku – zgodnie z art. 339§ 2 k.p.c. – przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Uznanie za prawdziwe twierdzeń podniesionych przez powoda nie zwalnia sądu od oceny zasadności żądania opartego na tych twierdzeniach. Sąd rozpoznający sprawę w warunkach zaoczności ma jednak obowiązek rozważyć, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia powoda uzasadniają uwzględnienie żądania (wyr. SN z 31.3.1999 r., I CKU 176/97, Prok. i Pr. 1999, Nr 9, poz. 30; wyr. SN z 15.3.1996 r., I CRN 26/96, OSNC 1996, Nr 7–8, poz. 108; wyr. SN z 15.9.1967 r., III CRN 175/67, OSNCPiUS 1968, Nr 8, poz. 142). W przypadku negatywnych ustaleń w tym zakresie sąd powinien wydać wyrok zaoczny oddalający powództwo.

Takie wątpliwości występują w niniejszej sprawie.

Powódka przedstawiła umowę abonencką z dnia 8 kwietnia 2015r. z M. J. (2), pozostałe odręczne wpisy zawarte w tej umowie były nieczytelne. Przedstawiono fakturę z 5 kwietnia 2015r. na kwotę 89,23zł, w tym nota odsetkowa na kwotę 0,33zł z terminem płatności określonym na 24 kwietnia 2015r. wystawioną wobec Ł. R. jako nabywcy za dostęp do usługi (...) ((...)), (...) ((...)), (...) ((...)) oraz blankiet wpłaty wypełniony na Ł. R.. Nadto załączono też protokół odbioru urządzenia dostępowego z dnia 4 września 2014r. z wpisanym jako odbiorca sprzętu Ł. R., ze wzmianką o zainstalowaniu w lokalu nr (...) przy ul. (...), bez podpisu odbiorcy, natomiast wypowiedzenie umowy z wezwaniem do zapłaty wysłano pozwanej na adres : K., ul. (...). Załączono Regulamin i szczegółowe warunki promocji (...) podpisany przez M. J. (1) oraz niepodpisany przez abonenta regulamin korzystania z usług (...) i niepodpisany cennik usług (...). Poza tym załączono jeszcze fakturę z 10 maja 2015r. na kwotę 89,90zł, z terminem płatności określonym na 27 maja 2015r. wystawioną wobec Ł. R. jako nabywcy za dostęp do usługi (...) ((...)), (...) ((...)), (...) ((...)) oraz blankiet wpłaty wypełniony na M. J. (2) i wystawiona na nią faktura z 10 maja 2015r. na kwotę 44,46zł, z terminem płatności określonym na 22 lipca 2015r.

/umowa k. 10 – 13, faktura z blankietem wpłaty k. 14, wezwanie do zapłaty k. 10, regulamin k. 36 – 38, cennik usług (...) k.18 – 33, faktura z blankietem wpłaty k. 15 i faktura z blankietem wpłaty k. 16/

Dochodzone kwoty i daty naliczania odsetek są sprzeczne z uzasadnieniem pozwu (elementy podkreślone) i nie znajdują potwierdzenia w załączonych dokumentach. Powód tego nie sprostował pomimo odmowy wydania nakazu zapłaty z takim właśnie uzasadnieniem, nie złożył też żadnych wyjaśnień co do odmiennych podmiotów, którym wystawiał faktury (w różnych kwotach i z różnymi terminami płatności) i adresów na jakie kierował wezwania oraz czy i komu wydano sprzęt (data protokołu jest terminem 7 miesięcy przed zawarciem umowy), co do którego naliczył opłatę za brak zwrotu w różnych z resztą wysokościach (400zł, 600zł).

Powód jest profesjonalistą i powinien dołożyć należytej staranności (art. 355 § 2 k.c.), zwłaszcza przy zawieraniu umowy z konsumentem. Powód takowej nie dochował przy zawieraniu umowy, nie zadbał o podpisanie przez abonenta wszystkich składających się na nią elementów (cennik i regulamin), z których wywodzi skutki finansowe. Samo powołanie się w umowie (nota bene małą czcionką) na zapoznanie się z tymi dokumentami nie wystarczy i taka praktyka jest wbrew zasadom współżycia społecznego (art. 5 k.c.), choćby wbrew zasadzie lojalności kontrahentów, równości stron umowy i prawa do pełnej informacji zwłaszcza co do obciążeń nakładanych na konsumenta.

W tych warunkach Sąd stwierdził, że dochodzone pozwem roszczenie budzi uzasadnione wątpliwości i wyrokiem zaocznym oddalił powództwo.